

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-527/2016-OJD-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný M.V. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: Vyšetřovací spis policejního orgánu PČR KŘP Olomouckého kraje, ÚO OHK SKPV Olomouc, sp. zn. KRPM-138609/TČ-2015-140581

Obsah dozorového spisu OSZ v Olomouci, sp zn. 3 ZT 47/2016

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného M.V.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 25. 4. 2016, č. j. 3 ZT 47/2016-16.

Usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, Oddělení hospodářské kriminality SKPV Olomouc ze dne 30. 3. 2016, č. j. KRPM-138609-21/TČ-2015-140581-31, bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 tr. řádu o zahájení trestního stíhání obv. M.V. pro skutek posouzený jako přečin pojistného podvodu podle ust. § 210 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Stíhaný skutek ve stručnosti spočívá v tom, že obviněný měl jako uživatel osobního motorového vozidla zn. VW Caddy oznámit na tísňovou linku Policie ČR dopravní nehodu, ke které mělo dle jeho sdělení dojít v době od 18.30 hodin dne 19. 10. 2015 do 07.10 hodin dne 20. 10. 2015 na ulici Dobrovského v Olomouci v blízkosti křižovatky s ulicí Kubíčkova, kdy měl dosud neznámý řidič nezjištěného vozidla, který následně z místa nehody ujel, nezjištěným způsobem poškodit

karoserii a lak na pravém boku vozidla VW Caddy, které na uvedeném místě obv. M.V. odstavil. Znaleckým zkoumáním bylo však zjištěno, že uváděná verze obviněného o tom, jak k poškození vozidla došlo, se nezakládá na pravdě, neboť k poškození vozidla došlo jiným způsobem, za jiných okolností a na jiném místě, přičemž tato nepravdivá verze byla užita i v souvislosti s likvidací předmětné pojistné události, kterou prováděla Česká podnikatelská pojišťovna, a. s. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo obviněnému doručeno poštou dne 8. 4. 2016. Na vrácené dodejce je sice adresátem napsáno datum 8. 6. 2016, avšak z razítka pošty je zřejmé, že k doručení došlo dne 8. 4. 2016.

Dne 12. 4. 2016 byla policejnímu orgánu doručena stížnost obviněného M. V. datovaná dne 11. 4. 2016, kterou podal jeho obhájce JUDr. J.A., spolu s originálem plné moci udělené obviněným obhájci dne 10. 4. 2016. Ve stížnosti obviněný avizoval doplnění jejího odůvodnění ve lhůtě do 15. 4. 2016. Předmětné doplnění však policejnímu orgánu doručeno nebylo a následně policejní orgán věc dne 21. 4. 2016 s přípisem ze dne 20. 4. 2016 předložil k rozhodnutí státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství v Olomouci. Státní zástupce usnesením ze dne 25. 4. 2016, č. j. 3 ZT 47/2016-16, podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu stížnost obviněného zamítl jako nedůvodnou. Usnesení o zahájení tr. stíhání bylo obhájci obviněného doručeno až dodatečně dne 23. 5. 2016 prostřednictvím datové schránky.

Podle § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu, jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1, předloží věc k rozhodnutí policejní orgán státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor.

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

Podle § 160 odst. 2 věty první tr. řádu je třeba opis usnesení o zahájení trestního stíhání doručit obviněnému nejpozději na počátku prvního výslechu a do 48 hodin státnímu zástupci a obhájci; u obhájce počíná lhůta k doručení běžet od jeho zvolení nebo ustanovení.

Podle citovaných ustanovení trestního řádu však policejní orgán a státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci důsledně nepostupovali.

Policejnímu orgánu byla po doručení usnesení o zahájení trestního stíhání obviněnému doručena plná moc, z níž bylo zcela zřejmé, že si obviněný zvolil obhájce. Policejní orgán měl tedy podle § 160 odst. 2 věty první tr. řádu povinnost usnesení o zahájení trestního stíhání do 48 hodin od okamžiku, kdy mu bylo zvolení obhájce oznámeno, tomuto obhájci doručit. Toto však neučinil a stížnost podanou obviněným prostřednictvím jeho obhájce předložil státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství v Olomouci k rozhodnutí. Sice vyčkal na uplynutí lhůty, která byla v podané stížnosti avizovaná k dodatečnému odůvodnění, avšak to pro samotné posouzení věci nemá význam. Policejní orgán postupoval v rozporu s § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu, podle něhož policejní orgán věc předloží k rozhodnutí státnímu zástupci až po uplynutí lhůty všem oprávněným osobám. To v daném případě nenastalo, protože usnesení o zahájení trestního stíhání nebylo doručeno zvolenému obhájci obviněného. Obdobně v rozporu s § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu postupoval i státní zástupce, který o předložené stížnosti předčasně rozhodl. Státní zástupce měl věc bez věcného vyřízení vrátit policejnímu orgánu s pokynem k doručení usnesení obhájci ve smyslu § 160 odst. 2 tr. řádu. Pokud tak neučinil a o stížnosti rozhodl, je takové rozhodnutí nutně v rozporu i s § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu. Zde je možné poznamenat, že státní zástupce v rozporu

s § 137 odst. 4 tr. řádu své rozhodnutí o opravném prostředku doručil pouze obhájci a ne již obviněnému, přičemž toto pochybení by bylo možné napravit dodatečným doručením.

Tuto vadu pravomocného usnesení státního zástupce o zamítnutí stížnosti nelze napravit jiným mimořádným opravným prostředkem, ani jiným způsobem, než stížností pro porušení zákona, neboť dovolání podle § 265a tr. řádu lze podat pouze proti pravomocnému rozhodnutí soudu ve věci samé, jestliže soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští, u obnovy řízení ve smyslu § 278 odst. 3 tr. řádu nejde o žádné z tam uvedených rozhodnutí státního zástupce, u nichž lze o povolení obnovy řízení rozhodnout, a takové usnesení státního zástupce není možné zrušit ani postupem dle § 174a tr. řádu.

Nejvyšší soud již v obdobných případech rozhodoval, kdy ke stížnostem pro porušení zákona napadená usnesení státních zástupců zrušil (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu, sp. zn. 5 Tz 9/2014 nebo rozsudek, sp. zn. 3 Tz 28/2016). Dřívější rozhodnutí Nejvyššího soudu se sice týkala případů nutné obhajoby, avšak v předmětném případě, kdy byl obhájce zvolen a toto zvolení obhájce bylo řádně oznámeno policejnímu orgánu ještě před předložením věci k rozhodnutí státního zástupce o stížnosti, je třeba tyto závěry Nejvyššího soudu o nutnosti dodržení postupu podle ust. § 160 odst. 2 tr. řádu a § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu aplikovat obdobně i na danou věc.

V této fázi trestního řízení je třeba zjištěnou vadu napravit zrušením vadného usnesení státního zástupce, aby o stížnosti obviněného, podané prostřednictvím obhájce, mohl rozhodnout znovu a řádným způsobem.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem proto **navrhuji**, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 25. 4. 2016, č. j. 3 ZT 47/2016-16, byl porušen zákon v ust. § 147 odst. 1 písm. b) a § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu a v řízení, které mu předcházelo v ust. § 160 odst. 2 a § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu, a to v neprospěch obviněného M.V.;
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené rozhodnutí zrušil a v návaznosti na to, aby zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;
- 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 56/2016](#)